

Nettenbreiers en nettenbreisters

De oudere deden het niet anders. Een jongetje helpt de naalden van koorden te voorzien. En natuurlijk is de hongerige straathond er ook bij. (1900)

Vroegere jaren zag men overal langs de Visserskaai en omgeving dat men netten breide of herstelde. Het waren meestal vrouwen uit de vissersfamilies die de netten breiden, terwijl de herstelling in de nabijheid van het visserschip door de vissers zelf gebeurde.

Netten breien vroeg eigenlijk, zoals in zoveel andere huisberoepen, heel wat vaardigheid. Er waren netten met kleine mazen voor het vissen van garnaal en met grotere mazen voor het vangen van grotere vissoorten. Het gebeurde voor de vissersvrouwen gewoon als een broodnodige bijverdienste. Ze hadden dit geld nodig om rond te komen in het huishouden.

Zo hoorde ik nog een vrouw vertellen dat wanneer de kinderen thuis om iets nieuws verzochten, zoals kleren of schoenen, moeder meestal antwoordde : „Wacht tot dat ik nog een korre af heb !”

Een visnet voor de kustvisserij noemt men nog steeds een „kor-

re”. Het is meestal een net dat langs de grond gesleept wordt en dus veel kapot gaat. Vandaar de vele herstellingen die moesten gebeuren.

Roland Desnerck schrijft in zijn Oostends Woordenboek : „een kor is een sleepnet opgehouden door de korreboom of door twee borden.”

Met het machinaal vervaardigen van visnetten is het nettenbreien het zoveelste huisberoep dat verloren ging. De herstellingen ziet men nog veel gebeuren, doch ook veel minder dan vroeger. Al het breiwerk gebeurde met korte visnetnaalden, waar de koorden omgewonden waren.

Ik vroeg aan verschillende amateurfotografen of ze foto's hadden van nettenbreisters. Geen enkele bezat er eentje ! Ze zien de eigen stad niet zoals de vreemden dat doen. Ze hebben wellicht ongewild, geen oog voor hun eigen kustfolklore !

(Omer Vilain)

Drie vrouwen rond een lantaarn zijn aan de Visserskaai netten aan het breien. Let op de bol koord en de visnaalden die erbij liggen. (1930)

Herstelling van het visnet door de vissers zelf. Een zicht aan de verbindingvaart die van de eerste dok langs de Brandariskaai (waar nu het Stedelijk Technisch Instituut gebouwd is) liep. In de achtergrond ziet men de Vindictievelaan met de „Pilotage”. (Circa 1930)